

Sorsunk

*Alsó részek Bithüniából jönnek,
Tervezhető nyárivirágzást hoznak.
Az új tábla fölé éghajlat ül,
Színt kap tőle, majd megáldja a szél.*

*Úszó sziget lassít a kikötőnél:
A középső részt hozza már a tenger.
Matrózi körben énekelni kezd,
Szárazföldre lép, aztán szervesül.*

*A felső részt Isten hátából vágják
Bazaltszántó ekével ördögök,
Összekuncognak, és közös erővel
Pattintják be a tájat a helyére.*

*Most a legeltetési világtasz
Adatbázisát vezettetik át,
Most jöhetnek a golyák. Most a népek.
A traumák. A kisvárosi álmok.*

*Hálátlanság. Felejtés. Mesekönyv
Újabb lapja, nyaralni érkező úrral.
Segélyezettetésben megöszült, tisztos
Vezetők, a kezükben kannás pezsgő.*

*Az alsó rész megjön Bithüniából,
Felzúg, felzúg, felzúg a másik bolygó.
A középső részt lerakja a tenger,
Felzúg, felzúg, felzúg a másik bolygó.*

*A felső részt a te hátadból vágják,
A többi részt megoldja majd a program.
Program megvan még az előző helyről,
Az a hely már csak mitológia.*

*Téged itt is az uralmuk alá
Tesznek, mert a föld itt is te leszel,
A bőröd felszínét több centi mélyen
Átitatja a néptáncfolyadék –*

*Hahó, hahó, a fejlesztési terv
Hatástanulmányának közepén
Valaki avart éget. Elevátor
Hercege integet mártott papírról,*

És már nem ismer téged.

B E N D L V E R A

Minden azért történt

Szerető lettem, a kurva élet.

Letaglózott ez az undorító, ótvar, túljárnározott szerelem, és az orrom alá dörögte, hogy bármi megtörténhet veled, ugye érted?, bármi, amiről azt remélted, hogy elkerülheted, hogy talán veled kivételt tesz az élet, és nem találsz magad autóbalesetben egy kamion roncsai alatt szétzúzva, nem lesz beteg a gyereked, nem közli veled az orvos egy alkalommal a leleteidet tanulmányozva, hogy ez halálos, sajnos, vagy nem halálos, csak egy kicsit rák, nem hal meg fiatalon az apád vagy az anyád, és megkímél az élet attól is, hogy egy nős férfi üzenetét kelljen várnod, mintha az életed múlna rajta, holott – ezúttal, a rákkal ellentétben – lófasz sem múlik rajta, de közben mégis, meghalsz, ha a felesége melletti szobából nem küld neked egy sort, hanem rendes férjként előveszi az ementálit a hűtőből, megrámázza az Aldiban vásárolt kifliket, egyenletes uborkaszeleteket vág, és megeteti a gyerekeit, rendes ember az, te meg ülsz és várod, remegsz a rohadék szerelemtől, könnyezve, mint egy kamasz, görcsöl a gyomrod, fogalmad sincs, hol lehet, mit csinál, gondolod, hogy kiflit ráház, de persze ez bizonytalan, és azt hiszed, hogy belepusztulsz. És mivel azt hiszed, tényleg majdnem: hányás környékez, nem szűnik a remegés, beszűkül a világ, és csak a telefont látod már, percenként ellenőrzöd, pulzál a telefon körül a levegő is, te magad vagy a telefon, az összes érzékszerved benne van, testet kapott, az ereid már belécsatornáztva, az izgalmad a testedből áthelyezve egy tárgyba, vagy legalábbis kiterjesztve, új szervet kaptál, pingel és csörög alkalmanként és lüktet, mint a vér, a vágy meg az